

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: NAVNLØS

Citation: Drachmann, Holger: "NAVNLØS", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 146. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-workid68469/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

 NAVNLØS

„Slyng Skjoldet op i Master, hejs det sorte,
 Krudtsprængte Flag, og brænd Kanonen løs.
 Vis Dødens Tænder gennem Skudens Porte,
 Nu leite vi fra Ankerlivets Døs.
 Fortvivlelsens Skjoldmærke, blodigrødt,
 Skal trone over vore køkke Pander, —
 Vi æske Faren. Møder den: — „Vel mødt!“
 Blod skal der strømme, før vi atter lander.“

Saa talte han og steg om Bord. Og Skibet
 Gled sporløst over Havets vide Vej.
 Hans Mærke var en afbrudt Bro, hans Navne
 Utallige, men ingen kendte ham.
 Han sagde sandt, at Blodet skulde rinde
 I Strømme, før han atter vendte hjem, —
 Dog Blodet blev hans eget, og hans Mænds.
 Men hvor han landede, det véd der ingen.

 JEG SYNGER MINE SANGE

Jeg synger mine Sange	Jeg syntes, der var Trang til
Uj af mit fulde Bryst; —	Lidt mere Liv og Varme,
Jeg slugte aldrig Noder,	Lidt Hidsighed i Blodet
Jeg synger, som jeg har Lyst.	Og muskelspændte Arme.
Jeg vilde ej lærd docere	
For mine smaa Rebeller,	Nuvel, fra Stuens Vægge
Jeg vilde ej være Bussemand, —	Jeg slipper et Kuld af Dreng,
Jeg kunde det ikke heller.	Som aldrig fik af Stokken
	Og aldrig lod Ho'det hænge.
Jeg syntes, der var nok af	Det kniber maaske med Lektien,
De pøne Børn i Verden,	Der skulde maaske „gaas efter“;
De stille, forpryglede Dreng,	Jeg stoler ikke paa „Lektien“,
Med gammelmandsagtig Færden.	Jeg stoler paa Drengenes Kræfter.
